रति। तस्मिन् सम्वत्सरे देवयजनदेशे प्रतिदिनं कर्त्तव्यमिष्टि-त्रयं द्वादशेऽभिधीयते। तत्र प्रातरनुष्ठेयामिष्टिं विधत्ते। "सा-वित्रमष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रं प्रातःसवनम्। प्रातःसवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसोऽधिनि-र्म्मिमीते। अथो प्रातःसवनमेव तेनाप्नोति। गायत्रीं छन्दः" इति। यस्मिन्नहनि रक्षिभ्योऽश्वपरिदानं तदुत्तरेद्युः प्रातःकाले सेयमिष्टिः। यद्यपि छन्दोऽन्तरयुक्ता अपि मन्त्राः प्रातःसवने प्रयुज्यन्ते। तथापि गायत्रीदेवतैव मदीयसवनमित्यभिमन्यते। तस्मात्तस्य गायत्रत्वं। अनयेष्ट्या प्रातःसवनाद्गायत्रीदेवतया-ऽश्वसकाशात् एनमश्वमेधं निर्मितवान् भवति। किञ्च सोम-याग्ये यत् प्रातःसवनं तदपि प्राप्नोति। गायत्रीदेवतां च प्रा-प्नोति॥

(२) मध्याह्ने कर्त्तव्यामिष्टिं विधत्ते। "सवित्रे प्रसवित्र एकादशकपालं मध्यन्दिने। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभं माध्यन्दिनꣳ सवनम्। माध्यन्दिनादेवैनꣳ सवनात् त्रिष्टुभ-श्छन्दसोऽधिनिर्म्मिमीते॥ १॥ अथो माध्यन्दिनमेव सवनं ते-नाप्नोति। त्रिष्टुभं छन्दः" इति। प्रकर्षेण स्तौति प्रेरयतीति प्रसविता तादृशाय 'सवित्रे', इयमिष्टिः। अन्यत् पूर्व्ववत् व्याख्येयं॥

(३) अपराह्णे कर्त्तव्यामिष्टिं विधत्ते। "सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा जगती। जागतं तृतीय-सवनम्। तृतीयसवनादेवैनं जगत्याश्छन्दसोऽधिनिर्म्मिमीते।